

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 P 266472 20 Rev
Banjaluka, 10.03.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Č.R. iz M., koga zastupa punomoćnik Č.Đ., advokat iz B.L., protiv tužene Z.P. iz B.L., koju zastupa punomoćnik Z.N., advokat iz B.L., radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, vrijednost spora 71.405,95 KM, odlučujući o reviziji tužioca i o reviziji tužene, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266472 19 Gž od 06.03.2020. godine, na sjednici održanoj dana 10.03.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija tužene se odbija.

Revizija tužioca se usvaja, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266472 19 Gž od 06.03.2020. godine se preinačava tako što se žalba tužene odbija i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 23.08.2019. godine, ispravljena Rješenjem Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 07.10.2019. godine, potvrđuje.

Preinačava se odluka o troškovima parničnog postupka sadržana u presudi Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266472 19 Gž od 06.03.2020. godine, tako što se obavezuje tužena da tužiocu na ime troškova cijelog postupka plati iznos od 8.712,20 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 23.08.2019. godine, ispravljenom Rješenjem Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 07.10.2019. godine, utvrđeno je da je ugovor o poklonu stana obrađen kod notara M.Š. iz B.L. dana 21.07.2016. godine pod brojem OPU ..., zaključen između Ž.P. i tužene Z.P., bez pravnog dejstva u odnosu na tužioca u visini tražbine tužioca koja iznosi 71.405,90 KM.

Naloženo je tuženju da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženi ugovora List broj 13706/5 k.o. B.L. 5, utvrđivanjem vrijednosti stana u Banjaluci u Ul. ..., ulaz A, sprat 2, stan broj 208, jednosoban, ukupne korisne stambene površine od 66 m², izgrađen na k.č. broj 1687/1 upisan u PL broj 1681 k.o. B.L. 5, prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom, a ove obaveze se tužena može osloboditi ako tužiocu isplati

iznos od 71.405,95 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezana je tužena da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.176,55 KM u roku od 30 dana od dana donošenja odluke pod prijetnjom izvršenja, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka odbijen.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266472 19 Gž od 06.03.2020. godine, žalba tužene je djelimično usvojena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 23.08.2019. godine, preinačena tako što je odbijen tužbeni zahtjev tužioca da se naloži tuženoj da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku, koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I, ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženi ugovora List broj 13706/5 k.o. B.L. 5, utvrđivanjem vrijednosti stana u Banjaluci u Ul. ... ulaz A, sprat 2, stan broj 208, jednosoban, ukupne korisne stambene površine od 66 m², izgrađen na k.č. broj 1687/1 upisan u PL broj 1681 k.o. B.L. 5, prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom.

Preinačena je i odluka o troškovima parničnog postupka sadržana u izreci osporene prvostepene presude i odlučeno o svim troškovima ovog parničnog postupka, tako da je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Žalba tužene u ostalom dijelu je odbijena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 23.08.2019. godine, u preostalom dosuđujućem dijelu kojim je usvojen tužbeni zahtjev da se utvrdi da je predmetni ugovor o poklonu bez dejstva u odnosu na tužioca i u visini njegovog potraživanja od 71.405,90 KM, kao i u dijelu kojim je istaknuta građansko pravna ponuda tuženoj, da se ove obaveze (utvrđenog pobijanja) može osloboditi ako tužiocu isplati iznos od 71.405,95 KM, potvrđena.

Žalba tužene je odbijena, rješenje o ispravci presude Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 07.10.2019. godine, potvrđeno.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac, u dijelu kojim je žalba tužene usvojena, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i drugostepena presuda u pobijanom dijelu preinači.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija i tužena, u dijelu kojim je njena žalba odbijena, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i drugostepena presuda u pobijanom dijelu preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac predlaže da se revizija tužene odbije.

U odgovoru na reviziju tužena predlaže da se revizija tužioca odbije.

Revizija tužioca je osnovana.

Revizija tužene nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se utvrdi da je ugovor o poklonu stana obrađen kod notara M.Š. iz B.L. dana 21.07.2016. godine pod brojem OPU ..., zaključen između Ž.P. i tužene Z.P., bez pravnog dejstva u odnosu na tužioca u visini tražbine tužioca koja iznosi 71.405,90 KM; zahtjev da se naloži tuženoj da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I, ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženih ugovora List broj 13706/5 k.o. B.L. 5, utvrđivanjem vrijednosti stana u Banjaluci u Ul. ..., ulaz A, sprat 2, stan broj 208, jednosoban, ukupne korisne stambene površine od 66 m², izgrađen na k.č. broj 1687/1 upisan u PL broj 1681 k.o. B.L. 5, prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom, a da se ove obaveze tužena može osloboditi ako tužiocu isplati iznos od 71.405,95 KM; te zahtjev da tužena tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 045868 16 Gž 3 od 20.06.2016. godine, Ž.P. obavezan da tužiocu isplati iznos od 34.941,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.11.2008. godine do isplate, te odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka; da je tužilac, kao tražilac izvršenja, protiv izvršenika Ž.P., kod Osnovnog suda u Banjaluci 24.08.2016. godine pokrenuo postupak izvršenja radi naplate potraživanja iz označene presude; da je u tom postupku doneseno rješenje o izvršenju broj 71 0 I 244349 16 I od 15.12.2016. godine, kojim je određeno izvršenje radi naplate glavnog duga u iznosu od 34.941,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.11.2008. godine i troškovima izvršnog postupka u iznosu od 1.523,75 KM, na nepokretnostima izvršenika na stanu u Banjaluci u Ul. ...; da izvršenje na stanu nije provedeno jer je utvrđeno da predmetni stan nije vlasništvo izvršenika, već da je na istom upisano pravo svojine na ime Z.P. sa 1/1 dijela; da je u istom izvršnom postuku tužilac predložio novi predmet izvršenja i predložio izvršenje na pokretnim stvarima izvršenika, te su zaplijenjene pokretne stvari izvršenika čija je vrijednost procijenjena na vrijednost od 10.800,00 KM, ali kako pokretne stvari nisu prodane ni na drugom ročištu za javnu prodaju, Osnovni sud u Banjaluci je donio rješenje broj 71 0 I 244349 16 I od 17.05.2019. godine, kojim je izvršenje na pokretnim stvarima obustavljeno; da je protiv označenog rješenja o obustavi postupka izvršenja tražilac izvršenja, ovdje tužilac, izjavio žalbu; da je Ž.P. stan u Ul. ... u B.L. kupio 2005. godine od preduzeća V., sa rokom otplate 20 godina, a ugovorenu kupoprodajnu cijenu je isplatio u cjelosti dana 14.04.2011. godine, i na osnovu tog ugovora je upisan u knjizi uloženih ugovora sa pravom svojine sa 1/1 dijela; da je ovaj stan Ž.P. ugovorom o poklonu koji je sačinjen i obrađen kod notara M.Š., pod brojem ... od 21.07.2016. godine, poklonio svojoj supruzi, tuženoj Z.P., te je tužena dana 28.10.2016. godine u knjizi uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, upisana kao vlasnik ovog stana sa dijelom 1/1; da iz iskaza tužioca, datog u svojstvu parnične stranke, proizlazi da je od Ž.P., svog dužnika, čuo da on ima kuću u K. i još jedan stan u B.L.; da iz iskaza tužene slijedi da njen suprug (Ž.P.) nije vlasnik nepokretnosti u K., niti u B.L., te da nema naslijeđene imovine, da je predmetni stan suprug tužene kupio od firme V., sa rokom otplate 20 godina, da je otac tužene (nakon što se razbolio) 2011. godine tuženoj poklonio 22.000,00 eura, radi otplate kupoprodajne cijene stana, da je ona taj novac dala suprugu da otplati kupoprodajnu cijenu stana u cjelosti, te da su tom prilikom dogovorili da isti stan postane njeno vlasništvo sa 1/1, a da su ugovor o poklonu zaključili tek 2016. godine nakon što je saznala da stan nije u njenom vlasništvu te je vršila pritisak na supruga da izvrše prenos, da je predmetni stan od momenta isplate kredita za isti dana 14.04.2011. godine postao faktički njeno vlasništvo sa 1/1 dijela, a da su ona i njen suprug napravili dogovor da izvrše diobu stana, da je ugovor samo formalno nazvan ugovor o poklonu a da se zapravo radi o teretnom raspolaganju jer je upravo tužena novcem koji je dobila od svog oca

isplatila vrijednost stana, da nije znala za dugove svog supruga; da iz iskaza svjedoka P.Ž. slijedi da je nezaposlen i da ga izdržavaju djeca; da iz obavijesti Republičke uprave broj ... od 24.04.2017. godine, slijedi da Ž.P. u zemljišnoj knjižnoj evidenciji, kao i u knjizi uloženi ugovora o otkupu stanova i poslovnih prostorija, nije evidentiran kao vlasnik nepokretnosti na teritoriji Opštine B.L.; da iz dopisa Ministarstva broj ... od 12.04.2017. godine, slijedi da Ž.P. u evidenciji koja se vodi kod ovog organa nije upisan kao vlasnik registrovanih vozila.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev, nalazeći da je tužilac izvedenim dokazim dokazao pretpostavke iz člana 280. i člana 281. stav 3. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO), odnosno dokazao da ima potraživanje koje je dospjelo, što proizilazi iz presude 71 0 P 045868 16 Gž3, da ima izvršnu tražbinu čije izvršenje na imovini njegovog dužnika P.Ž. nije dovelo do njegovog namirenja, jer je dužnik tužioca zaključio sporni ugovor i istim besteretno otuđio nekretnine koje su bile upisane u zemljišnim knjigama kao njegovo vlasništvo, da je navedenim postupanjem dužnik onemogućio sprovođenje prinudne naplate spornog duga u postupku izvršenja koji se vodi u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj broj 71 0 I 244349 16 I, u kome je doneseno rješenje o izvršenju, a kao predmet izvršenja označene nekretnine koje su predmet ugovora o poklonu, a kako druge imovine, odnosno nekretnina dužnik tužioca ne posjeduje, po ocjeni suda dužnik je zaključenjem ugovora o poklonu svjesno oštetio povjerioca tj. tužioca u ovom predmetu, a sve u korist svoje supruge ovdje tužene koja je spornim ugovor postala vlasnik 1/1 predmenog spornog stana.

Prigovor zastare istaknut od strane tužene prvostepeni sud smatra neosnovanim jer u momentu podnošenja tužbe 28.08.2017. godine nije bio istekao rok od tri godine od dana kada je preduzeta radnja koja se pobija, obzirom da je ugovor o poklonu zaključen dana 21.07.2016. godine.

Navode tužene da je sporni stan isplaćen novcem koji je tužena kao poklon dobila od svog oca, prvostepeni sud nije prihvatio, jer tužena nije ponudila dokaze na osnovu kojih bi se utvrdilo naprijed navedeno, pa kako je kupoprodajna cijena predmetnog stana isplaćena 2011. godine, nalazi da je prenos vlasništva sa njenog supruga na tuženu mogao biti izvršen znatno ranije, a činjenica da je sporni ugovor o poklonu zaključen 21.07.2016. godine, mjesec dana nakon donošenja pravosnažne presude kojom je njen suprug obavezan na plaćanje duga u iznosu od 34.941,10 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka, po ocjeni prvostepenog suda govori da je upravo sporni ugovor o poklonu zaključen radi onemogućavanja tužioca da naplati dug.

Takođe, prvostepeni sud smatra da činjenica da rješenje broj 71 0 I 244349 16 I kojim je obustavljen postupak izvršenja nije pravosnažno, odnosno da je izvršni postupak još u toku, nije do značaja, iz razloga što je tužilac u predmetnom postupku najprije predložio izvršenje zabilježbom izvršenja na stanu u ulici ..., te da je dužnik P.Ž. upravo predmetnim stanom besteretno rapolagao u korist tužene čime je onemogućio tužioca da naplati svoje dospelo i izvršno potraživanje prema dužniku, te je tužilac u istom izvršnom postupku predložio izvršenje na pokretnim stvarima dužnika i izvršio procjenu pokretnih stavri u iznosu od 10.800,00 KM, ali kako se navedeno izvršenje nije moglo realizovati, to je sud predmetni postupak obustavio rješenjem od 17.05.2019. godine, iz čega prvostepeni sud zaključuje da tužilac u predmetnom postupku nije

mogao naplatiti svoja potraživanja, pa da okolnost da izvršni postupak nije pravosnažno okončan ne utiče na drugačiju odluku suda.

Drugostepeni sud je temeljem odredbe člana 229. stav 1. tačka 4. i člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP) žalbu tužene djelimično uvažio i prvostepenu presudu preinačio tako što je odbijen tužbeni zahtjev tužioca da se naloži tuženoj da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku, koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I, ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženih ugovora List broj 13706/5 k.o. B.L. 5, utvrđivanjem vrijednosti stana u B.L. u Ul. ..., ulaz A, sprat 2, stan broj 208, jednosoban, ukupne korisne stambene površine od 66 m², izgrađen na k.č. broj 1687/1 upisan u PL broj 1681 k.o. B.L. 5, prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom, te i odluku o troškovima parničnog postupka, tako što je odredio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, dok je u ostalom dijelu žalba tužene odbijena i prvostepena presuda u preostalom dosuđujućem dijelu kojim je usvojen tužbeni zahtjev da se utvrdi da je predmetni ugovor o poklonu bez dejstva u odnosu na tužioca i u visini njegovog potraživanja od 71.405,90 KM, kao i u dijelu kojim je istaknuta građansko pravna ponuda tuženoj, da se ove obaveze (utvrđenog pobijanja) može osloboditi ako tužiocu isplati iznos od 71.405,95 KM, potvrđena, kao i rješenje o ispravci presude Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 266472 17 P od 07.10.2019. godine.

Revizijom tužioca se osnovano ukazuje da drugostepena presuda nije pravilna u pobijanom dijelu, dok revizija tužene nije osnovana.

Tužilac traži da se utvrdi da je ugovor o poklonu stana, zaključen između Ž.P. i tužene Z.P., bez pravnog dejstva u odnosu na tužioca i da se naloži tuženoj da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I, ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženih ugovora, utvrđivanjem vrijednosti stana u Banjaluci u Ul. ..., prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom.

Pobijanje dužnikovih pravnih radnji je ustanova obligacionog prava putem koje povjerioci u cilju namirenja svojih potraživanja otklanjaju posljedice izvjesnih, punovažnih, imovinsko pravnih raspolaganja svog insolventnog dužnika, naplaćujući ih iz nekih vrijednosti koje više ne pripadaju dužnikovoj imovini, nego imovini trećih lica, dužnikovih pravnih sljednika na tim vrijednostima. Pravo pobijanja ovlašćuje povjerioca koji ima izvršnu tražbinu čije izvršenje na dužnikovoj imovini nije dovelo do njihovog potpunog namirenja, ili je vjerovatno da do toga neće dovesti, da može pobijati preduzetu pravnu radnju (član 280. ZOO) i pod određenim uslovima tražiti da se proglasi da su bez dejstva pravne radnje koje je preduzeo dužnik, a koje se tiču dužnikove imovine. Bitno je da je zbog radnje koja se pobija objektivno došlo do negativne promjene u dužnikovoj imovini tj. da je ona smanjena odnosno da je uslijed pobijane radnje namirenje povjerioca otežano ili osujećeno.

Neophodne pretpostavke pobijanja su: dospelost i izvršnost potraživanja povjerioca, insolventnost dužnika, svijest o oštećenju povjerioca, te pravna radnja dužnika kojom se umanjuje njegova imovina u korist nekog trećeg lica. Teret dokazivanja navedenih elemenata pobijanja pada na povjerioca koji podiže paulijansku tužbu. Uslov dospelosti za isplatu ispunjen je ako povjerilac na bilo koji način dokaže stvarnu ili samo vjerovatnu nenaplativost tražbine, odnosno insolventnost dužnika u odnosu na tu tražbinu, koja mora postojati u vrijeme isticanja zahtjeva za pobijanjem. U

tom pravcu najjači dokaz je neuspjeh potpunog namirenja utužene izvršne tražbine na dužnikovoj imovini, ali i druge okolnosti iz kojih se izvodi vjerovatna nemogućnost namirenja.

Protivnik pobijanja može da ospori ne samo potraživanje, već i izvršnu ispravu povjerioca kao takvu i da stavlja povjeriocu dužnika prigovore koji su i samom dužniku stajali na raspolaganju - da potraživanje nije dospjelo, da je djelimično ili potpuno isplaćeno, kao i prigovore po svom sopstvenom pravu - da je dužnik solventan, da ima još imovine iz koje se povjerilac može namiriti.

Pravilan je zaključak nižestepeni sudovi da je tužilac dokazao da ima potraživanje koje je dospjelo, što proizilazi iz presude 71 0 P 045868 16 Gž3, da ima izvršnu tražbinu čije izvršenje na imovini njegovog dužnika P.Ž. nije dovelo do njegovog namirenja, jer je dužnik tužioca zaključio sporni ugovor i istim besteretno otuđio nekretnine koje su bile upisane u zemljišnim knjigama kao njegovo vlasništvo.

Potraživanje tužioca prema dužniku P.Ž., sastoji iz potraživanja koja su dosuđena presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 045868 16 Gž 3 od 20.06.2016. godine, i to glavnog duga u iznosu od 34.941,10 KM, i kamate u istom iznosu koja je dostigla glavni dug (ukupan iznos od 69.882,20 KM), te troškova postupka izvršenja dosuđenih tužiocu kao tražiocu izvršenja na teret izvršenika P.Ž., rješenjem o izvršenju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 I 244349 16 I od 15.12.2016. godine, u iznosu od 1.523,75 KM, a visina potraživanja koja se temelje na naprijed označenoj presudi, nije ni sporna.

Revizijom tužene neosnovano se pobija pravilnost zaključka drugostepenog suda da je tužilac dokazao da njegov dužnik Ž.P. nema dovoljno sredstava za ispunjenje potraživanja koje tužilac, kao povjerilac ima prema njemu, te da se navodi tužioca o tome da mu je njegov dužnik rekao da posjeduje kuću u K. i stan u B.L., ne mogu prihvatiti, imajući u vidu da je tužilac iznio da o ovoj činjenici ima posredna saznanja koja je stekao od samog dužnika, a da je ova tvrdnja suprotna iskazu tužene, sadržaju pismenih isprava, te da nije dovedena u pitanje ni iskazom Ž. P. koji je saslušan u svojstvu svjedoka izjavio da je nezaposlen i da ga izdržavaju djeca, a pored toga što iz obavijesti Republičke uprave od 24.04.2017. godine, slijedi da Ž. P. u zemljišno knjižnoj evidenciji, kao i u knjizi uloženi ugovora o otkupu stanova i poslovnih prostorija, nije evidentiran kao vlasnik nepokretnosti na teritoriji Opštine B.L., a iz dopisa Ministarstva od 12.04.2017. godine, da Ž.P. u evidenciji koja se vodi kod ovog organa nije upisan kao vlasnik registrovanih vozila.

Navode tužene da je sporni stan isplaćen novcem koji je tužena kao poklon učinjen samo njoj dobila od svog oca, te da se i sa suprugom dogovorila da taj dio zajedničke imovine pripadne njoj sa 1/1 dijela, da je od momenta isplate preostale kupoprodajne cijene stana 2011. godine postala vanknjižni vlasnik stana sa 1/1 dijela, nižestepeni sudovi nisu prihvatili, te su pravilno zaključili da, obzirom da je kupoprodajna cijena predmetnog stana isplaćena 2011. godine, a činjenica da je sporni ugovor o poklonu zaključen 21.07.2016. godine, mjesec dana nakon donošenja pravosnažne presude kojom je njen suprug obavezan na plaćanje duga u iznosu od 34.941,10 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, govori da je sporni ugovor o poklonu zaključen upravo radi onemogućavanja tužioca da naplati dug.

Drugačiji zaključak ne proizilazi ni iz tvrdnji tužene, koje ponavlja i u reviziji, da je stan zajednički stečena imovina bračnih supružnika, tužene i Ž.P., koje tvrdnje, jer osim što su suprotne njihovim iskazima da je stan kupljen novcem tužene i da predstavlja njenu posebnu imovinu,

tužena nije dokazala da se radi o zajedničkoj imovini stečenoj u braku u smislu odredbe člana 270. stav 5. Porodičnog zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 54/02, 41/08 i 63/14 – u daljem tekstu PZ), niti da su imovinski odnosi supružnika uređeni u smislu odredbe člana 288. PZ.

Iz naprijed navedenog proizilazi da je tužilac dokazao da dužnik usljed zaključenja predmetnog ugovora o poklonu nema dovoljno sredstava za ispunjenje njegovog potraživanja, te da je preduzetim raspolaganjem znao da nanosi štetu povjeriocima, pri čemu se ne zahtijeva se da je trećem licu, ovdje tuženoj koja je supruga dužnika, to bilo poznato ili je moglo biti poznato (član 281. stav 3. ZOO). Takođe je, suprotno prigovorima tužene, pravilno utvrđeno da je tužba blagovremena, jer se radi o besplatnom raspolaganju, a od zaključenja ugovora do podnošenja tužbe nije protekao rok od tri godine propisan odredbom člana 285. stav 1. ZOO.

Tužilac je u izvršnom postupku 71 0 I 244349 16 I podnio prijedlog za izvršenje 24.08.2016. godine protiv izvršenika P.Ž., radi naplate potraživanja 34.941,10 KM sa zakonskom zatezom kamatom, te predložio da se izvršenje sprovede zabilježbom izvršenja, utvrđivanjem vrijednosti nepokretnosti, prodajom nepokretnosti i namirenjem tražioca izvršenja iz iznosa dobijenog prodajom stana u ulici ..., o čemu je sud donio rješenje o izvršenju 15.12.2016. godine. Kako je u međuvremenu izvršenik P.Ž. zaključio ugovor o poklonu sa tuženom, zabilježba izvršenja nije provedena, pa je tužilac je u istom izvršnom postupku predložio izvršenje na pokretnim stvarima dužnika, procijenjenim u iznosu od 10.800,00 KM, ali se navedeno izvršenje nije moglo realizovati, pa je izvršni sud predmetni postupak obustavio rješenjem od 17.05.2019. godine, na koje je tužilac uložio žalbu, tako da to rješenje nije pravosnažno.

Tužba za pobijanje sadrži dva posebna zahtjeva: prvi, da se određena pravna radnja oglasi bez dejstva i drugi, na koji način i u kom obimu tuženi ima nešto da učini ili trpi radi namirenja povjeriočevog potraživanja.

Ako se utvrdi da je osnovan zahtjev po odredbi člana 280. ZOO, pravna radnja gubi dejstvo prema tužiocu u granicama potrebnim za namirenje njegovog potraživanja (član 284. ZOO), čime on stiče obligaciono pravo na osnovu koga može zahtijevati ispunjenje određene činidbe, te da odredi na koji način će se namiriti njegovo potraživanje. Pri tome tuženi može izbjeći pobijanje ako ispuni dužnikovu obavezu (član 283. stav 4. ZOO), pa je tužilac mogao postaviti i takav zahtjev.

Slijedom toga, osnovano tužilac ukazuje da za odlučivanje o njegovom zahtjevu (da se naloži tuženoj da trpi da se potraživanje tužioca u izvršnom postupku koji se vodi kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem 71 0 I 244349 16 I, ostvari zabilježbom izvršenja u Knjigu uloženih ugovora, utvrđivanjem vrijednosti stana u B.L. u Ul. ..., prodajom tog stana i namirenjem tužioca iz iznosa dobijenog prodajom), koji se odnosi na način na koji će se namiriti potraživanje, nije relevantna odredba člana 30. Zakona o izvršnom postupku („Sl. glasnik RS“, broj 59/03, 85/03, 64/05, 118/07, 29/10, 57/12, 67/13, 98/14 i 66/18 – u daljem tekstu: ZIP), obzirom da je izvršni postupak protiv P.Ž. ranije pokrenut i da je još u toku, a da je u ovoj parnici utvrđeno da je ugovor o poklonu bez pravnog dejstva prema tužiocu u visini njegovih potraživanja, pa je pravilno bilo odlučiti da se usvoji i ovaj zahtjev tužioca i da tužena, kao sadašnji vlasnik stvari, trpi da se tužilac naplati u tom izvršnom postupku na navedeni način prodajom tog stana i namirenjem tužioca do visine svog potraživanja iz iznosa dobijenog prodajom nepokretnosti, jer se prodaja nekretnine vrši

u izvršnom postupku, pa nema smetnje da se potraživanje namiri u tom izvršnom postupku koji nije okončan.

Slijedom navedenog, o reviziji tužioca i reviziji tužene je odlučeno temeljem odredbe člana 250. stav 1. i člana 248. ZPP.

Kako je drugostepena odluka preinačena u jednom dijelu, preinačena je i odluka o troškovima postupka, te je ovaj sud odlučio o troškovima cijelog postupka na osnovu odredbe člana 397. stav 2. ZPP, a u vezi sa članom 386. stav 1. i članom 387. ZPP. Obavezana je tužena da tužiocu, koji je uspio sa revizijom, naknadi na ime troškova cijelog postupka iznos od 8.712,20 KM, od čega na ime prvostepenog postupka iznos od 5.176,55 KM, te na ime troškova revizionog postupka iznos od 3.535,62 KM (za sastav revizije iznos od 1.535,62 KM, uvećano za taksu na reviziju 2.000,00 KM). Tužiocu nisu dosuđeni troškovi sastava odgovora na žalbu tužene i odgovora na reviziju tužene, jer isti u smislu odredbe člana 387. stav 1. ZPP nisu bili nužni za vođenje parnice.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić